

3461 2den Del. af Finansloov. f. Finanssaarot fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3462

et Skib med 8 Tommers Plader paa Skrogget". Denne Udtalelse, der i sin Tid vakte megen Opmærksomhed, har nu ligget for i et helt Aar; det er Marinens forhenværende Løitnester, en i høieste Grad sagkyndig Mand, der udtaler denne Anskuelse, og saa se vi dog et Skib blive bygget, der paa væsentlige Steder af sit Skrog, Steder, hvor det kan saares tilføde, ikke har over 8 Tommers Plader, og paa mange Steder mindre. Siger man nu: „Men vi kunne ikke bygge Skibe med 10 Tommers Plader, det kunne vi ikke gennemføre, thi det vil koste Landet For meget". — saa er dette ikke nogen Undskyldning for det, som man nu har begyndt at bygge. Vi hørte af det ærede Medlem fra Helsingør den høist paafaldende Bending, at i Sammenligning med den tidligere Bevilling af 1,800,000 Rd. til et 20 Fods Skib giver den nuværende Plan til Skibet Nr. 56, som kun kommer til at koste 1,300,000 Rd. og kun stiller 15 Fod, og en Gevinst af en halv Million og af fem Fod". Det er en Art „Gevinster", som kunne blive baade farlige og dyre; det er en Art af Binding, som let kan blive Tab. Man kan jo dog ikke opfatte Spørgsmaalet saaledes, som om Panterskibe vare Ulykker, af hvilke man efter Ordspørget helst maa vælge den mindste. Det er ganske vist ikke rart at skulle bygge Panterskibe, men Spørgsmaalet maa dog ikke stilles saaledes, som om det var dyrere eller sørgeligere at anvende 1,800,000 Rd. til Noget, som dur, end at anvende 1,300,000 Rd. til et Skib, der ikke dur. Spørgsmaalet maa stilles ganske anderledes, end hint ærede Medlem gjorde. Den høitærede nuværende Minister vil neppe heller tiltræde hans Opfattelse. Han vil mulig svare: „Naar vi ikke kunne bygge Noget, der kan sendes ud i Søen og indlade sig i alvorlig Kamp, med Plader af mindre Tykkelse end 10 Tommer, saa huff paa, at 10 Tommers Plader udfordre et Dybgaaende af 23, 24, maaffte 25 Fod, og at et saadant Dybgaaende atter kræver en

Udgift af 2½—3 Millioner, men det kunne vi ikke overkomme". Godt, det vilde være, om ikke et uangribeligt, saa dog et rent og klart Svar, saa vidste vi, hvad vi havde at rette os efter, saa maatte vi renoncere paa søgaaende Skibe. Men hvad der er det Fordærveligste af Alt, det er, at ethvert Skib, vi bygge, er bygget i Genhold til et nyt System, en ny Plan, saa at vi altid ere i det Uvisse om, hvor vi skulle hen, og hvad Det vi skulle følge. Vi vilde være søgaaende og dog ikke bringe de Offre, som kræves dertil. Det er Erfaringer, væsentlig thøstede fra fremmede Steder, der allerede nu maa kunne sætte os istand til at bedømme, hvorledes vi hensigtsmæssigt skulle indrette vort Søforsvar. Maaffe har det ærede Medlem fra Helsingør fuldstændig Ret, naar han har betonet saa stærkt, at vi maatte bygge fortrinnsvis smaa Skibe. Det er imidlertid ikke sikkert; men hvad der er sikkert, er, at denne Sag maa staa klar og tydelig for Marinebestyrelsen og for den lovgivende Forsamling, for at denne skal kunne tage en Beslutning derom. Det ærede Medlem for Helsingør opstillede den Formening, at naar ærede Medlemmer her havde talt om at lade bortfalde den Bevilling paa 200,000 Rd., som var givet til et mindre Skib, der var bestemt til lokalt Kystforsvar, og lægge dem hen til det store Skib, saa var Hensigten egentlig den at blive rent fri for al Taler om de smaa Skibe; man vilde overhovedet ikke gjerne gaa ind derpaa, og den Spørg, som nu ved Bevillingen var givet til at gjøre Forsøg i den Retning, vilde man være fri for. Jeg tror ikke, at saadanne Hensyn ere tilstede hos de Medlemmer, som talte paa den Maade; jeg tror, at disse Medlemmer vilde være gladere end nogen af os, naar vi endelig kunde komme dertil, at en alvorlig Undersøgelse kunde ske, saa at man kunde komme paa det Rene med, ogsaa hvorvidt og hvorledes saadanne Smaa-skibe kunne bygges; men jeg tror ikke just, at det er nødvendigt for at faa Divislen med